

Homilia per la festivitat de Sant Andreu de Vilallobent – 30 novembre 2021

Sigueu tots benvinguts a la festivitat del apòstol Sant Andreu, patró de Vilallobent, l'església avui està de festa.

Mireu, l'evangeli d'avui ens porta a la vora del llac de Galilea, on hi ha 2 germans feinejant les xarxes, capficats amb la pesca i les seves cabòries. I més enllà i troben 2 altres germans repassant les xarxes.

- Tots 4 son cridats per Jesús -

Van deixar les xarxes per descobrir la Paraula: el rostre de Jesús. I es que amb Jesús, la nostra vida passa de cop:de l'escenari d'un desert (les preocupacions) a la bellesa d'un llac.

La raó es que Jesús comparteix la seva vida en comunitat, en familia, en l'església com avui que ens ha reunit a tots. I sovint el trobem en les nostres vides quotidianes: amb els qui pateixen, els ignorats, els malalts, en la pregària,... o com Sant Andreu treballant, tan se val si es al damunt d'un tractor, sempre el trobarem enmig de nosaltres.

L'exemple de Sant Andreu, es admirable, fou el 1 deixeble de Joan Baptista, crucificat entorn l'any 60 i com la tradició conta va ser clavat en creu aspada sense clau, sinó amarrat.

Va ser el 1 deixeble enmig d'una familia, podriem dir també el 1 missioner familiar, que no va dubtar en formar part d'una nova familia, acompanyant al Senyor.

Fixeu-vos que tot i ser mencionat en pocs passatges a l'evangeli, mai apareix sol, sempre està en familia.

Per exemple en el discurs del pa, el nostre estimat patró, es va fixar en un noi que es trobava allà enmig de la multitud i li va dir a Jesús:

- aquí hi a un noi que té 5 pans i 2 peixos -

Enmig del caos, va saber mirar alló de bo que podia oferir, va esdevenir un pescador d'aquells peixos que portava el noi. **Símbol de la nostra disponibilitat: donar tot el que tenim i confiant en el Senyor.**

Quantes vegades en donat lo millor de nosaltres? I no hem rebut a canvi, un somriure, una abraçada, un perdó ...

L'evangeli d'avui ens recorda que l'amor es el que Jesús ens convida a viure, construint llaços d'amistat entre nosaltres.

Qu'el nostre patró Sant Andreu, sigui aquest any que començarem, l'antorxa que

il.lumina l'amistat. Tots som cridats a ser com l'apòstol, a deixar les xarxes, les nostres ambicions, l'individualisme i anar a l'encontre de l'altre.

Sant Andreu, va confiar en la Paraula de Jesús, li va trobar el sentit de la relació en la família, els amics...

Per això demanent-li que aquest 2022, sigui el nostre company de ruta, el signe de l'amistat que va tenir amb el Senyor, del seu testimoni que ens va donar, de la seva crida i promptitud per seguir a Jesús.

Que per molts anys puguem confiar-nos tots els vilallobentins en el nostre Sant patró l'apòstol Sant Andreu.

**Diaque Permanent, Diocèse de Perpignan
Carles Llopis**